

Αμμάς Μελανία η Νέα, Οι αντιρρήσεις της στον πειρασμό για τα κατορθώματα της άσκησής της

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Κάποτε τη ρώτησε κάποια από τις ασκήτριες που ήταν μαζί της, αν μέσα σε τόση άσκηση και αρετή δεν κεντήθηκε από τον δαίμονα της κενοδοξίας και της περηφάνειας.

Για την ωφέλεια όλων μας η Μελανία άρχισε να λέγει·

«Εγώ τίποτε καλό δεν βρίσκω στον εαυτό μου. Μόνο, αν ένιωθα τον εχθρό να σπείρει μέσα μου σκέψεις περηφάνειας με την πρόφαση της νηστείας, του απαντούσα·

“Τι τόσο σπουδαίο αν εγώ νηστεύω για εβδομάδες, ενώ άλλοι δεν τρων για σαράντα μέρες; Αν εγώ δεν αγγίζω λάδι, άλλοι όμως καθόλου δεν χορταίνουν νερό”.

Αν πάλι σχετικά με την ακτημοσύνη μου έβαζε ο εχθρός την ιδέα της υπεροψίας, με τη δύναμη του Θεού απαντούσα στην απερίγραπτη πονηριά του·

“Πόσοι άνθρωποι, που αιχμαλωτίστηκαν από τους βαρβάρους δεν στερήθηκαν και την ίδια τους την ελευθερία; Πόσοι πάλι, που έπεσαν στη βασιλική δυσμένεια, δεν έχασαν τα υπάρχοντά τους και τη ζωή τους ακόμα; Πόσοι άλλοι δεν εγκαταλείφθηκαν φτωχοί από τους γονείς τους και τέλος πόσοι δεν έπεσαν θύματα συκοφαντίας ή ληστείας, και έγιναν ξαφνικά από πλούσιοι φτωχοί; Δεν είναι μεγάλο κατόρθωμα αν εμείς για τα άφθαρτα και αμόλυντα αγαθά περιφρονήσαμε τα επίγεια”.

Όταν πάλι καταλάβαινα το πονηρό πνεύμα να σπείρει μέσα μου τον λογισμό της κενοδοξίας, ότι δηλαδή εγώ από τα πολλά λινά και ολομέταξα ρούχα κατέληξα να φοράω τρίχινα, πιέζοντας τον εαυτό μου συλλογιζόμουν αυτούς που γυμνοί περιφέρονται στην αγορά, παραριγμένοι σε μια ψάθα να τρέμουν από το κρύο. Έτσι ο Θεός νικούσε μέσα μου τον διάβολο».

Από το βιβλίο του **Δημητρίου Τσάμη**, «Μητερικόν, Διηγήσεις και βίοι των αγίων μητέρων της ερήμου ασκητριών και οσίων γυναικών της ορθοδόξου εκκλησίας», των **εκδόσεων Πουρναράς**.

Πηγή: pemptousia.gr / Επιμέλεια Στέλιος Κούκος